

niu do rozrodu tylko zdrowych suk oraz właściwym żywieniu ciężarnych suk. Począwszy od 6 tygodnia ciąży suka powinna otrzymywać co tydzień 10% karmy więcej (czyli pod koniec ciąży o 50% więcej). Na rozwoju szczeniąt odbijają się ujemnie przede wszystkim niedobory białka, ale także i energii (hypoglikemia u suk).

Szczenięta posiadają po porodzie stosunkowo niski poziom protrombiny i jeśli u matki pod koniec ciąży miały miejsce niedobory witaminy K, to może u nich wystąpić zespół krwotoczny. Witamina K jest syntetyzowana przez bakterie w przewodzie pokarmowym i jej niedobory są wynikiem schorzeń jelitowych i doustnego stosowania antybiotyków. Także karmienie długo składowana karmą może zmniejszać aktywność witaminy K. Objawy zespołu krwotocznego pojawiają się 1-4 dnia życia szczeniąt. Występuje krwawienie z nosa, krwimocz, wybroczyny i wylewy krwawe na wargach i języku. Szybko następuje osłabienie, śpiączka i upadki. W leczeniu stosuje się witaminę K (0,01-0,1 mg/szczenię s.c.)Dobre wyniki daje transfuzja krwi. W celu przyspieszenia zasiedlenia przewodu pokarmowego florą bakteryjną można stosować pastę Probiocin. Przy wystąpieniu zespołu krwotocznego w hodowli należy podać ciężarnym sukom witaminę K.

Rzadkim schorzeniem nowonarodzonych szczeniąt jest żółtaczka hemolityczna. Jej przyczyną jest konflikt serologiczny i rozpad erytrocytów u szczeniąt z grupą krwi A po pobraniu siary. Objawia się ona osłabieniem szczeniąt, zażółceniem błon śluzowych, obniżeniem temperatury ciała i hemoglobinurią. Szczenięta należy odsadzić od suki i karmić pokarmem mlekozastępczym przez 3-4 dni.

Niekiedy wskutek zakażenia bakteryjnego (najczęściej paciorkowce) rozwija się zapalenie pępka. Występuje ono zwłaszcza u szczeniąt z hypotermią i hypoglikemią oraz przy złych warunkach środowiskowych. Objawia się ciągłym płaczem szczeniąt, obrzękiem, bolesnością i zaczerwienieniem lub zasinieniem okolicy pępka. Powłoki brzuszne są napięte. W leczeniu stosuje się ogólnie antybiotyki i podaje podskórną glukozę z płynem Ringera. Lokalnie stosuje się maści antybiotykowe. W przypadku powstania ropni otwiera się je i płucze roztworem antybiotyku.

Oprócz zakażeń miejscowych, u szczeniąt może dojść do zakażenia ogólnego czyli posocznicy. Występuje ona przeważnie 1-2 dnia życia, rzadziej później. Posocznica rozwija się wskutek uogólnienia infekcji lokalnej (np. zapalenie pępka) lub zakażenia od chorej suki (mastitis, zapalenie pochwy, skóry, uszu itp.). Sprzyjają temu złe warunki higieniczne środowiska. Jako czynnik etiologiczny mają znaczenie β -hemolityczne paciorkowce, pałeczka okrężnicy, pałeczka ropy błękitnej i inne bakterie. Szczenięta są początkowo zdrowe. Objawy pojawiają się najpierw u jednego szczenięcia, a po 12 godzinach u innych. Chore szczenięta ciągle płaczą, nie pobierają mleka,